

Königl. Preussischen Regierung
zu Bromberg.

No. 22.

Bromberg, den 30sten Mai 1817.

Verlegung der Wochenmärkte zu Pudewitz und Schocken vom Sonntage auf Wochentage.

Mit Bezug auf die Verfügung vom 29sten März d. J., Amtsblatt für 1817. Nro. 17. Seite 282. und 283, machen wir bekannt, daß auf die Anträge der Magisträte zu Pudewitz und Schocken genehmigt worden ist, die bisherigen dortigen Sonntags-Märkte auf Wochentage verlegen zu dürfen. Wir hoffen, daß auch die übrigen Städte, in denen noch Wochenmärkte am Sonntage üblich sind, diesem Beispiele folgen werden.

Bromberg, den 6ten Mai 1817.

Königl. Preuss. Regierung.
Erste Abtheilung

Betrifft die Portofreiheit der Beiträge zum Land-Hebammen-Besoldungs-Fonds.

Das Königl. General-Postamt hat unserm Antrage entsprochen, und demzufolge sämtliche Postämter und Post-Wärtereien unseres Departements angewiesen, die quartalliter von den geistlichen Vorstehern und Magisträten an die hiesigen Kommunal-Instituten, Kasse abzusendenden Beiträge zum Land-Hebammen-Besoldungs-Fonds,

Król. Pruskiéy Regencyi
w Bydgoszczy.

No. 22.

Bydgoszcz, dnia 30. Maia 1817.

Względem przeniesienia targów tygodniowych w mieście Powiedziskach i Skokach z Niedzieli na inne dni w tygodniu.

Przy odwołaniu się na urzędzenie z dnia 29. Marca r. b. w Dzienniku Urzędowym z roku 1817. Nro. 17. n. stronicy 282 283 umieszczone, podaliśmy niniejszemu do wiadomości publicznej, że na wniosek Magistratów w Powiedziskach i Skokach dozwolono, iżby dotychczasowe tamtejsze targi niedzielne na inne dni w tygodniu przeniesione były. Spodziewamy się że i inne miasta, w których się targi tygodniowe w niedziele za zwyczaj odbywają, za przykładem tym poydą.

Bydgoszcz, dnia 6. Maia 1817.

Król. Pruska Regencya.
Wydział Pierwszy.

Względem uwolnienia od opłaty portoskładek do funduszu salaryiniego akuserek wiejskich.

Królewski generalny Urząd pocztowy przyczynił się do wniosku naszego, i na mocy tego zalecił wszystkim Urzędom i Expedycyom pocztowym departamentu tutejszego, aby składki do funduszu salaryiniego akuserek, przez przelożonych Duchownych i Magistraty do tutejszey kassy instytutu kommu-

insofern sie unter öffentlichem Siegel und der Bescheinigung:

„Beiträge zur Land- u. Hebammen-Anstalt“
gehen, portofrei zu befördern.

Mit Bezug auf unsere desfalls erlassene Verfügung vom 21sten Februar d. J. (Amtsblatt für 1817. No. 11. S. 155 und 156.) bringen wir dies zur allgemeinen Kenntniß, und empfehlen den Herren Dekanen und Superintendenten, so wie den Magisträten, dies sorgfältig zu beachten, widrigenfalls wir sie zur Wiedererstattung des unrückweise erwachsenen Postportos anhalten müssen.

Gleichzeitig heben wir den zu unserer Kenntniß gekommenen Irrthum, als wenn jene, durch die oben gedachte Verfügung angeordnete Abgabe von 1½ gat. nur bei männlichen Kindern der Juden erlegt werden dürfe, und verordnen vielmehr ausdrücklich, daß diese Abgabe auch auf die weiblichen Kinder jüdischer Religion lastet, und für diese von deren Aeltern, bei Gelegenheit des ersten Schulgangs der Mutter, oder der sogenannten Namengebung erhoben, und in gleicher Art, wie bei den Beschnidungen angeordnet worden ist, abgeführt werden muß.

Bromberg, den 20sten Mai 1817.

Königl. Preuß. Regierung.
Erste Abtheilung.

Den Abschluß von Kontrakten betreffend.

Es ist notwendig, daß in Fällen, wo von den Magisträten Kontrakte abzuschließen sind, die verfassungsmäßig unserer Bestätigung bedürfen, jedesmal vor der förmlichen Aufsertigung, erst ein Entwurf durch die Landrätthlichen Aemter zur Revision an uns eingereicht werde.

Die Magisträte werden daher angewiesen, sich hiernach zu achten, einem solchen Entwurfe auch die Verhandlung, worauf die Kontraktabschließung sich gründet, sodann aber den Handschriften der Kontrakte immer den revidirten Entwurf beizufügen.

Bromberg den 16ten Mai 1817.

Königlich Preussische Regierung.
Erste Abtheilung.

nalnego kwartalaie przesyłać się mające, skroto pod pieczęcią publiczną i napisem: „składki do instytutu akuserek wiejskich“ nadchodzić będą, wolne od opłaty porto przesyłały.

Przy odwołaniu się przeto do urzędzenia naszego na dniu 21. Lutego r. b. w téj mierze wydanego, (obacz Dziennik Urzędowy z roku 1817. Nro. 11. na stronicy 155. i 156) podaliśmy urządzenie niniejsze do wiadomości publicznej, i polecamy WW. Dziekanom i Superintendentom iako też Magistratom, aby się ściśle do niego stosowali, gdyż w razie przeciwnym onych do zaspokojenia niepotrzebnie wydanego porto, znaglemy.

Praytem za siebie omyłkę postronnie do wiadomości naszej doszły, iakoby podatki dgr. 1½ urządzeniem powyższem przeznaczone, od dzieci żydowskich płci tylko męskiej zaspokojane byćż miały, i stanowiem wyrażnie, że podatek ten i do dzieci płci żeńskiej wyznania starożytnego również rozciąga się, i od tych przez Rodziców przy pierwszym wycieciu matki do szkoły, lub tak nazwanego nadania imienia, pobierany, i w ten sam sp. sob. jak przy obrzezaniu postanowiono, opłacany byćż winien.

Bydgoszcz, dnia 20. Maia 1817.

Krolewsko-Pruska Regencya.
Wydział Pierwszy.

Względem zawierania kontraktów.

Potrzebną jest rzeczą, aby w razach, gdzie kontrakty przez Magistraty zawierane bywają, i naszego w myśl ogólnych przepisów wymagaia potwierdzenia, każdą razą przed formalnym wygotowaniem, nappierw wzory takowych przez Urzędy Ziemiańskie nam do rewizyi podawane były.

Zaleca się przeto Magistratom, aby stosując się ściśle do tego, do każdego wzoru protokół, na którym się zawarcie kontraktu zasadza, i następnie do kontraktów na czysto przepisanych, rewidowane wzory dołączały.

Bydgoszcz, dnia 16. Maia 1817.

Krol. Pruska Regencya.
Wydział Pierwszy.

Die Vergütung der Reisekosten für kommissarische Geschäfte in Königl. Dienst-Angelegenheiten betreffend.

Es ist von den Königl. Ministerien der Finanzen und des Innern anerkannt worden, daß die bei Reisen in königlichen Dienst-Angelegenheiten zur Extrapost nicht berechtigten Subaltern-Offizianten, welche mit der ordinären Post reisen sollen, nicht bios für das Postgeld, sondern auch für alle erweiskliche Neben-Ausgaben entschädiget, und sie hierin den mit Extrapost reisenden Offizianten, gleich gestellt werden müssen.

Dem gemäß ist das Däten-Regulativ vom 28ten Februar vor Jahres, Amtsblatt von 1816. No. 31. Seite 347. it., dahin näher bestimmt, daß dergleichen Offizianten auf Trinkgelber an den Postkion, an den Schirmmeister und andere bei Reisen mit der ordinären Post übliche Forderungen zwei gute Groschen pro Meile, oder 4 ggr für die Station, jede Station zu 2 Meilen gerechnet, zu liquidiren berechtiget seyn sollen. Eben so ist denselben die Liquidirung der erweisklichen Ueberfracht, als einer baaren Auslage, gestattet.

Diese Bestimmungen werden hiedurch zur allgemeinen Kenntniß gebracht.

Bromberg, den 13ten Mal 1817.

Königl. Preuß. Regierung.
Erste Abtheilung.

Die Versorgung der Invaliden betreffend.

Es ist seit mehreren Jahren bei Anerkennung der Invaliden eine Klassifikation eingetreten, welche die mit Civil-Versorgungsklassen versehenen, vom Gewasse eines Wartegeldes, Gnadengehalts, oder von der Aufnahme in eine Invaliden-Kompagnie oder in ein Invalidenhaus ausschließt, wenn ihnen diese Beneficia nicht noch besonders zugestanden werden, und wernach dagegen die bloß zu diesen letztern Wohlthaten notirten Invaliden, auf Versorgung durch einen Civil-Dienst keinen Anspruch zu machen haben.

Seit längerer Zeit sind daher die Invalidentenliste mit dem ausdrücklichen Vermerk:

Względem wynagrodzenia kosztów podróży za czynności kommissyjne w interessach królewskich.

Królewskie Ministerium Finansów i Spraw Wewnętrznych postanowiło, że officjaliści subalterni, którzy swą podróż w interessach Królewskich nie extrapocztą, lecz tylko pocztą ordynaryną odprawiać mogą, tak za opłatę pocztą jako też za wszystkie udowodnione poboczne wydatki wynagrodzeni, i zarowno z officjalistami extrapocztą podróż odbywającymi, uważani być mają.

Stosownie przeto do tego postanowiony został regulamin diet z dnia 28 Lutego r. z. przez Dziennik Urzędowy z roku 1816. No. 31. n. stronni y 347. etc. obwieszczoney, w ten sposób: że officjaliści i podobni, tringeld dla postyliona dla schyrmedira i inne podczas podróży pocztą ordynaryną zwyczajne wydatki dgr. 2 na milę lub dgr 4. na flacyą, rachując każdą flacyą po mil 2, likwidować mają prawo. Podobnież dozwolono im iest likwidować ilość rzeczy fracht przenoszącą, iako gotowy wydatok.

Postanowienie to podaiemy ninieyszém do wiadomości publiczney.

Bydgoszcz, dnia 15. Maia 1817.

Królewsko-Pruska Regencya.
Wydział Pierwszy.

Względem opatrywania inwalidów w sposób do życia.

Przy rozpoznawaniu inwalidów nastąpiła od lat kilku klasyfikacya, która inwalidów za świadczenie cywilnego opatrywania mających, od pobierania płacy za oczekiwanie urzędu, pensyi taskawoy, lub od prawięcia do kompanii, albolitęż do domu inwalidów, wyłącza, iezeli im dobrodziejstwa te szczegolniey przyznane niebędą, a podług czego, inwalidzi do tychże zapisani, do funkcyi cywilney prawa rościć sobie niemoga.

Od czasu przeto dawnego, wydawane bywały zaświadczenia inwalidów z tém wyraźnem namienieniem:

zur Civil-Versorgung, zum Gnadengehalte, zur Aufnahme in eine Invaliden-Kompagnie oder in ein Invalidenhauſe, ausgeſtekt worden, und den Civil-Versorgungſchein haben nur diejenigen Invaliden erhalten, deren Aufführung notorisch gut gewesen, und welche wegen ihrer angebliehen Fähigkeiten auf eine Civil-Versorgung angetragen haben.

Unter diesen Umständen spricht die Billigkeit dafür, daß den mit Civil-Versorgungsscheinen versehenen Individuen nicht solche Invaliden in den Weg treten, welche entweder bloß mit Invalidenscheinen zum Gnadengehalte, oder zur Aufnahme in Invaliden-Kompagnien und Häuſer versehen sind, oder sich schon im Genuß dieser Wohlthaten befinden.

Es dürfen künftig daher nur solche Invaliden zur Anstellung in Vorschlag gebracht werden, welche den Civil-Versorgungsschein besitzen, so daß die in der Circular-Verfügung des ehemaligen Kaysers und Zoll-Departements vom 25ten August 1803 enthaltenen Bestimmungen, nur noch auf diejenigen Invaliden Anwendung finden, welche etwa noch auf der, von dem dritten Departement des damaligen Ober-Krieges-Kollegiums mitgetheilten Liste als unversorgt notirt seyn möchten.

Uebrigens haben

a. sowohl die mit Pensionen versehenen Königlich-Preussischen, als auch

b. die Invaliden der Königl. Sächsischen Armee, die sich etwa zur diesseitigen Anstellung melden sollten,

ohne Vorzeigung besonderer, von dem Königl. Invaliden-Departement ausgestellten Civil-Versorgungsscheine, keinen Anspruch auf Anstellung im Civildienste, dürfen mithin dazu auch nicht vorgeschlagen werden.

Den Invaliden der Königl. Sächsischen Armee werden von dem Königl. Invaliden-Departement die Versorgungsscheine in dem Falle, daß sie dazu berechtigt sind, oder besondere Umstände dafür sprechen, auf jedesmaliges Ersuchen verabreicht werden.

Mit Bezug auf die durch das vorjährige Amtsblatt, wegen Versorgung der Militär-Personen im Civildienste ergangenen Verfügungen vom 2ten August pr. (Seite 378—379.) 2ten Oktbr. pr. (Seite 528—530.) und 19ten December pr.

do funkcji cywilney, do pensyi łaskawey, przyięcia do kompanii fib domu inwalidów;

zaświadczenia zaś do funkcji cywilney odbierali ci tylko inwalidzi, których bieg życia był nieskatytnym, i którzy jakoby dla zdatoſci do funkcji się cywilney przedstawili.

W takim położeniu rzeczy sama stuzność mowi za tém, aby osobom zaświadczenia cywilnego opatrzenia mającym, tacy inwalidzi miejsca nie zabierali, którzy albo w zaświadczenia inwalidów do pensyi łaskawey, lub do przyięcia do kompanii i domu inwalidów opatrzeni są, lub też już z dobrodziejstwa tego korzystają.

Na prayszłość więc tacy tylko inwalidzi do umieszczenia na funkcji cywilney przedstawieni bydz mają, którzy zaświadczenie na to mają, tak, że postanowienia urzadzaniem okólnym bytego departamentu akcyzy i cel z dnia 25. Sierpnia r. 1803. objęte, do tych tylko ieszcze inwalidów stosują się, którzyby na liście przez trzeci departament naowczasowego Kollegium nacelnego wojennego jako nieopatrzeni zapisani byli.

Wreszcie :

- a) tak Królewsko-Pruscy inwalidzi pensyę pobierający, iako też
- b) Królewsko-Sascy, którzy by się tutaj do funkcji zgłosic mieli;

bez okazania szczególnych przez Królewski departament inwalidów wygotowanych zaświadczeń, do funkcji cywilney żadnego prawa niemają, a zatem do téy przedstawiani bydz niepowinni.

Inwalidom Królewsko-Saskiéy armii wydawane będą na każde wstawienie się przez Królewski departament inwalidów zaświadczenia do funkcji, w tym razie, jeżeli do téy prawo mają, lub okoliczności szczególne za niemi mówią.

Przy odwołaniu się przeto do urzadzén z dnia 2. Sierpnia r. z. wględem umieszczenia osób woyskowych w stuzbie cywilney w Dzienniku Urzędowym przez-torocznym (na stronicy 378—379.) tudzież z dnia 2. Października r. z. (na stronicy 528—530.) i z dnia

(Seite 615—616.) werden die obigen Bestimmungen hierdurch zur allgemeinen Kenntniß gebracht.

Bromberg, den 14ten Mai 1817.
Königlich Preussische Regierung.
 Erste Abtheilung.

Den Geschäftskreis der Notarien im Großherzogthum Posen betreffend.

Mit dem Eintritte der neuen Justiz-Organisation im Großherzogthum Posen, hat die bis dahin bestandene Verfassung,

nach welcher die öffentlichen Notarien auf ein Departement oder einen Kreis in ihren Amts-Berichtungen eingeschränkt waren,

aufgehört. Ihr Geschäftskreis erstreckt sich jetzt über den Gerichtsbezirk des Königl. Ober-Appellations-Gerichts hieselbst, also über das ganze Großherzogthum Posen. Dem gemäß werden sie angewiesen, sich mit neuen Amtsstegeln zu versehen, durch welche sie als Notarien des Großherzogthums Posen bezeichnet werden. Abdrücke dieser und die bisher von ihnen gebrauchten Siegel sind binnen 4 Wochen einzusenden. Die letztern sollen vernichtet werden.

Posen, den 14ten Mai 1817.

Königlicher Justiz-Organisations-Kommissionarius.
 v. Schönemark.

19. Grudnia r. z. (na stronie 615—616.) wyśztych, podaliśmy postanowienia powyższe niniejszém do wiadomości publiczney.

Bydgoszcz, dnia 14. Maja 1817.

Król. Pruska Regencya.
 Wydział Pierwszy.

Względem urzędowania Notaryuszów w Wielkiem Xięstwie Poznańskiem.

Zaprowadzeniem do Wielkiego Xięstwa Poznańskiego nowéj organizacyi Sądownictwa ułtało dotychczasowe urządzenie:

podług którego Notaryusowie publiczni na ieden tylko departament lub powiat w czynnościach swych urzędowych byli ograniczeni.

Urzędowanie ich rozciąga się teraz na cały obwód Jurysdykcyiny tuteyszego Najwyższego Sądu Appellacyjnego, a zatem na całe Wielkie Xięstwo Poznańskie. Stosownie więc do tego zaleca im się, aby się w nowe opatrzyli pieczęcie urzędowe, oznaczające ich jako Notaryuszów Wielkiego Xięstwa Poznańskiego. Używane dotąd przez nich pieczęcie i wzorowe wycisnięcia nowych, w ciągu 4 tygodni podane mi być powinny, poczem pierwsze zniweczone zostaną.

Poznań, dnia 14. Maja 1817.

Królewski Organizator Sądownictwa.
 de Schönemark.

Personale-Chronik.

Der Kandidat der Chirurgie Herr Gottlieb Ferdinand Ruth, als Stadt-Chirurgus, Operateur und Geburtshelfer in Bromberg.

Der bisherige Privat-Lehrer Jakob Schmidt, als geprüfter und bestätigter Lehrer der Gemeinde zu adel. Sanddorf, im Inowroclawischen Kreise.

Kandydat Chyrurgii JP. Bogumił Ferdynand Ruth, na Chirurga mieyskiego, operatora i akuszera w mieście Bydgoszczy zatwierdzony został.

Dotychczasowy prywatny nauczyciel Jakob Schmidt jako wyexaminowany i zatwierdzony nauczyciel gminy szlacheckiej Sandderf w Powiecie Inowroclawskim.

Öeffentlicher Anzeiger

zum

Amtsblatt No. 22. der Königl. Preuß. Regierung zu Bromberg.

Sicherheits-Polizei.

Alle Civil- und Militär-Behörden werden hierdurch aufgefordert und ersucht, auf den Landwehrmann Johann Saul, vom 5ten Ostpreuß. Landwehrl. Infanterie-Regiment, welcher der Desertion angeschuldigt, und am 10ten d. M. auf dem Transport nach Graudenz entsprungen ist, aufmerksam zu seyn, ihn dingfest zu machen, und gegen Ersatz der Kosten, gefesselt an das Domänen-Amt Graudenz abliefern zu lassen.

Bromberg, den 17ten Mai 1817.

Königlich Preussische Regierung.

Erste Abtheilung.

Signalement.

Alter 20 Jahr, 5 Fuß 5 Zoll groß, blondes Haar, gewöhnliche Stirn, blonde Augenbraunen, blaue Augen, längliche Nase, gewöhnlicher Mund, feinen Bart, rundes Kinn, längliches Gesicht, gesunde Gesichtsfarbe, mittelmäßige und schlanke Statur.

Wzywa i uprasza się wszystkie Władze tak Cywilne iako też i wojskowe, aby na żołnierza Jana Saul z 5. wschodnio-Pruskiego pułku piechoty obrony krajowej, który o deserccyą obwiniony został i dnia 10 m. b. na transporcie do Grudziądza zbiegł, bacano dawały oko, w razie wysłedzenia przytrzymać, i związanego za zwrotem kosztów do urzędu ekonomicznego w Grudziądzu pod mocną strażą odesłały.

Bydgoszcz, dnia 17. Maia 1817.

Krol. Pruska Regencya.

Wydział Pierwszy.

R y s o p i s.

Wiek 20 lat, wzrost 5 stop 5 cali, włosy blond, czoło zwyczajne, brwi blond, oczy niebieskie, nos podługowaty, usta zwyczajne, podbródek okrągły, twarz podługowata, kolor twarzy zdrowy, sytuacya mierna i wysmukła.

Alle Civil- und Militär-Behörden werden hierdurch aufgefordert und ersucht, auf den Einlieger Michael Hädke, aus Wolleno, welcher des Pferdiediebstahls angeschuldigt, und auf dem Transport von Miroczy nach Bromberg entsprungen ist, aufmerksam zu seyn, ihn dingfest zu machen, und gegen Ersatz der Kosten gefesselt an den Magistrat in Miroczy abliefern zu lassen.

Bromberg, den 12ten Mai 1817.

Königlich Preussische Regierung.

Erste Abtheilung.

Signalement.

Alter 70 Jahr, mittelmäßige Größe, braun

Wzywa i uprasza się wszystkie Władze tak cywilne iako też i wojskowe, aby na chłupnika Michała Hoedke z Motylewa, który o kradzież koni obwiniony został, i na transporcie z Miroczy do Bydgoszczy zbiegł, bacano dawały oko, w razie wysłedzenia przytrzymać, i związanego za zwrotem kosztów do Magistratu w Miroczy pod mocną strażą odesłały.

Bydgoszcz, dnia 12. Maia 1817.

Krol. Pruska Regencya.

Wydział Pierwszy.

R y s o p i s.

Wiek 70 lat, wzrost mierny, włosy brun-

nes Haar, braune Augen, bleiche Gesichtsfarbe, untersteht Statur.

W e k l e i d u n g.

Blaue polnische Rock, leinene Hosen, alte Stiefeln, runder Huth. Effekten die derselbe bei sich hat: trägt einen leinenen Querjack.

natne, oczy piwne, kolor twarzy błady, sytuacya podsiadła.

U b i ó r.

Surdut granatowy polski, spodnie płucienne, bötý stare, kapelus¿ okrągły. Rekwizyta przy nim znajdujące się: mosi płucienne sakwy,

Der des Diebstahls beschuldigte und überwiesene Gottlieb Pischke, aus Cottin in Pommern, ist seitens Begleitern auf dem Transport ganz nahe an Bromberg entsprungen, weshalb wir sämtliche resp. Militär- und Civil- Behörden dringend auffordern, auf genannten Verbrecher vigilitiren, und ihn im Verreitungsfalle sicher anhero-abliefern zu lassen.

Bromberg, den 7ten Mal 1817.

Königlich Preussisches Inquisitoriat.

Person-Beschreibung.

38 Jahr alt, 5 Fuß 2 Zoll groß, braunes Haar, bedekte Stirn, starke Augenbraunen, graue Augen, mittlere Nase, gewöhnlich u Mund, schwarzbraunen Bart, spitzes Kinn, längliches Gesicht, gesunde Gesichtsfarbe und gesekter Statur.

W e k l e i d u n g.

Eine dunkelblaue Tuch-Jacke, mit runden gelben Knöpfen, ethe tuchene weiße Weste mit blauen Knöpfen, hellblaue Halbtuchhosen, ordinaire Stiefeln, und braunes Halstuch.

Noch vor Erscheinung der im Amtsblatt No. 38. v. J. Fol. 439 inserirten, die Ermähigung des Amtsblattpreises betreffenden Verfügung der Königl. Hochverordneten Regierung zu Bromberg vom 4ten September v. J. wurde noch die Einziehung einer dritten halbjährigen Pränumeration à 7 fl. pol. pro Exemplar des Amtsblattes für den Zeitraum vom 1sten Juli bis Ausgangs Dezember 1816 von dem Unterschriebenen Landrätlichen Amte veranlaßt.

Wenn nun durch jene Ermähigung das Amtsblatt mit der frühern Pränumeration bereits bis zum 1sten Mal 1818 in Voraus berichtlaet worden ist, so hat die Königl. Hochverordnete Regierung mittelst Verfügung vom 22sten März c. No. 341. I. die Zurückzahlung der zuletzt als indebite eingezogenen halbjährigen Pränumeration aus dem hiesigen Kreise mit 7 fl. pol. verfügt.

Sämmtliche Pränumeranten des hiesigen Kreises werden hievon mit der Aufforderung in Kenntniß gesetzt, gegen Rückgabe der Quittungen, mehr gedachten Pränumerations-Betrag von un-

Jeszce przed nadeysciem w Dzienniku Urzędowym Nro. 38. r. z. stronnicy 439. uwiadomienia o znizeniu ceny Dziennika Urzędowego przez Przes. Regencyą w Bydgoszczy pod dniem 4. Wrzesnia r. b. wydanego, przystąpił podpisany Urząd Konsyliarsko-Ziemianski do sciagnienia ieszcze iedney pótroczney prsenumeraty po 7 Złt. pol. za ieden exemplarz Dziennika, a mianowiecie sa czas od 1. Lipca do ostatniego Grudnia 1816 roku.

Gdy iednak przez znizenie ceny, Dziennik z poprzednią prsenumeratą iuż do 1go Maia 1818. naprzód zaspokoionym zostal; zalecita przeto Przes. Regencya reskryptem swym daty 22. Marca r. b. No. 341. I. zwrócenie powiatowi tuteyszemu zapłaconey indebite rzeczoney prsenumeraty po 7 Złt. pol.

Wszyscy prsenumeranci tuteyszego powiatu uwiadomiaią się o tém, z werwaniem: by za zwrotem wydanych im kwitów z zapłaconey ostatniy prsenumeraty, u podpisanego

verzeichneten Landraths Amte sofort in Empfang zu nehmen.

Wirsitz, den 19ten Mai 1817.
Königl. Preuss. Landrathliches Amt des
Wirsitzschen Kreises.

Die adlichen Güter Gurazdowo und Zydowo cum pertinentiis im Pelserschen Kreise, sollen auf den Antrag einiger Real-Gläubiger von Johann c. a. ab, anderweitig in zehnjährige Pacht, das ist bis Johanni 1820., ausgethan werden. Wir haben dazu einen Termin auf

den 19ten Juni c. a.

in unserer Session: Stube Vormittags um 8 Uhr anberaumt, und laden daher Pachtlustige ein, sich in gedachtem Termine einzufinden, ihre Qualifikation darzuthan, und den Zuschlag für das Meistgebot zu gewärtigen. Die Bedingungen können in hiesiger Registratur täglich inspizirt werden.

Gnesen, den 12ten Mai 1817.

Königl. Land-Gericht.

Die zu den Kolodzielewschen Gütern gehörigen Vorwerker Zwierdzin und Paczefay, im Znamroclawischen Kreise belegen, sollen in Pausch und Bogen, auf drei nacheinander folgende Jahre, nemlich: von Johanni 1817. bis 1820. plus licitando verpachtet werden. Zu dieser Verpachtung wird Terminus licitationis den 12ten Juni c. in Zwierdzin angesetzt.

Pachtlustige werden ersucht, im gedachten Termine sich in Zwierdzin früh um 9 Uhr einzufinden, um mit den Pacht-Bedingungen sich bekannt zu machen, worauf plus licitans die Zuschlagung der gedachten Vorwerker zu erwarten hat.

Bromberg, den 18ten Mai 1817.

v. Basse, Curat. Bonorum.

Eingetretener Umstände wegen ist der zum Verkauf des Vorwerks Komratowo auf den 12ten Juni c. J. angelegt gewesene Termin aufgehoben.

Urządu Konsyliarsko-Ziemiańskiego, takową natychmiast na powrot odebrali.

Wyrzysk, dnia 19. Maja 1817.

Król Pruski Urząd konsyliarsko-ziemiański Powiatu Wyrzyskiego.

Dobra Gurazdowo i Zydowo z przyległościami w powiecie Pyardzkim sytuowane, mają być za wniosek niektórych kredytorów realnych od S. Jana r. b. do tegoż dnia 1820 w trzyletnią dzierżawę wypuszczone.

Do liicytacyi tychże wysnaczyliśmy termin na

dzień 18. Czerwca r. b.

w izbie sesyonalnéj naszéj przed południem o godzinie 8. i wzywamy satém wszystkich do téj dzierżawy ochotę mających, aby w terminie tym stanęli, kwalifikacyą potrzebną udowodnili, poczem najwięcéj dający oczekiwać może przybicia.

Kondycya w naszéj Registraturze każdego czasu praezrzeć wolno.

Gnieszno, dnia 12. Maja 1817.

Król. Sąd Ziemiański.

Außerordentliche Beilage

zum

Amtsblatt Nro. 22. der Königl. Preuß. Regierung zu Bromberg.

Verordnung die Verhütung der Pferdediebstähle be- treffend.

Wir Friedrich Wilhelm ic. König von Preussen ic. ic. Thun kund und sitzen zu wissen: Die überhand genommenen Pferdediebstähle machen eine Verordnung notwendig, welche hiermit als ein allgemeines Gesetz erlassen, und durch den Druck publicirt wird.

I. Vorbeugungsmittel.

1. In Ansehung des Verkäufers.

§. 1. Wer ein Pferd zum Verkauf anbietet, und sich nicht als Eigenthümer, oder sonst zum Verkauf desselben befugt, durch ein Attest seiner Ortsobrigkeit, (§. 12.) ausweisen kann, wird, sofern er nicht als angefaßten und sicher bekannt, auch unverdächtig ist, ohne Unterschied des Standes, mit dem zum Kauf angebotenen Pferde festgehalten, und über diesen Verdacht eines unrechtmäßigen Besitzes des Pferdes, von dem Richter des Orts zur Untersuchung gezogen.

Kann er sich sofort, oder im Fortgang der Untersuchung von diesem Verdacht reinlaßen; so muß er sobald dies geschehen ist, ohne förmliches Attest, mit einem Attest des Richters: daß er sich über den rechtmäßigen Besitz des Pferdes ausweisen habe, entlassen werden, und die Fütterung; so wie seine Unterhaltungskosten, nicht minder die baaren Auslagen des Gerichts, bezahlt sein; kann er aber nicht nachweisen, wie er rechtmäßigerweise zum Besitz des Pferdes gelangt sey, so wird er als Pferdedieb angefaßt, und nach dem §. 10. dieser Verordnung bestraft. Das Pferd wird, wenn während des Laufs der Untersuchung, von welcher gleich beim Anhalten des verdächtigen Besitzers allen Ortsgerichten auf 6

U s t a w a

względem zapobieżenia kradzieży koni, przez środki ostrożności i kary.

My Fryderyk Wilhelm z Bożey łaski Król Pruski etc. etc. Wszem w obecnym i każdemu w szczególności, komu o tém wiadzieć należy, wiadomo czyniemy: iż mnożąca się coraz bardziej kradzież koni, potrzebnym czyni urządzenie, które niniejszém jako prawo powszechne wydaie i drukiem ogłasza się.

I. Środki zapobiegające.

1) Co do sprzedawcy.

§. 1. Ktokolwiek konia na sprzedaż wystawia, i jako właściciel lub jako do sprzedania jego upoważniony, przez zaświadczenie zwierzchności miejscowej (§. 12) wylegitymować się nie może, skoro iako ostoiwiek osiadły i pewny, lub iako niepodejrzany nie jest znanym, przytrzymajmy będzie bez różnicy stanu, wraz z wystawionym na sprzedaż koniem, i przez sądziego miejscowego względem podającego nań podejrzenia nieprawego posiadania tegoż konia, do indagacji pociągniętym.

Jeżeli zaś natychmiast lub w biegu indagacji z podejrzenia tego oczyścić się potrafi, tedy niezwłocznie, bez formalnego wyroku, uwolnionym zostanie, a sędzia udzieli mu zaświadczenie, iż z prawego posiadania konia wylegitymował się; wydatki jednak na obrok dla konia i na jego własne utrzymanie, niemniej gotowe wydatki sądu, zapłacić powinien; skoro zaś wykazać niepotrafi, iż konia prawnym posiada tytułem, tedy iako złodziey uważanym, i według §. 10. niniejszego urządzenia ukarany zostanie, koni zaś, skoro w ciągu indagacji, o której saraz po zatrzymaniu podejrzanego posiadacza wszystkie sądy miejscowe na szóst mil na około będące wia-

Mellen im Umkreise Nachricht zu geben ist, sich kein Eigenthümer gemeldet hat, meistbietend verkauft, das dafür gelohete Geld nach Abzug der Auktionskosten ad depositum genommen, und der Fall dem Publico durch einmalige Insertion in die öffentlichen Blätter der Provinz bekannt gemacht. Findet sich auch alsdann, binnen 6 Wochen, kein erwählter Eigenthümer des verkauften Pferdes zur Auktionslösung, so ist selbige nach Abzug der Insertions- und der etwaigen Depositalkosten, der Gerichtsherrschaft nach Vorschrift des §. 118. Tit. 17. Th. 2. des Landrechts verfallen.

§. 2. Wer außer dem, daß er angefaßen, als sicher und unverdächtig anzusehen ist; so wie auch wer durch das Anbieten eines Pferdes zum Kauf ohne Attest für verdächtig zu halten sey, wird dem vernünftigen Ermessen des Richters, dem der Angehaltene mit dem Pferde überliefert wird, anheimgekehrt.

II. In Ansehung des Kaufs.

a) Kauf von einem Unbekannten.

§. 3. Wer ein Pferd von einem Unbekannten ohne ein solches Attest kauft, wird ohne weitere Untersuchung der Gründe, die ihn dazu bewegen haben; mit einer Geldbuße von fünf Thalern, oder im Fall er diese nicht erlegen kann, mit achtägiger Gefängnißstrafe belegt, das Pferd aber in Beschlag genommen und nachgeforscht, ob und wem es gestohlen sey. Läßt sich kein Diebstahl des Pferdes ausmitteln, so hat es bei dieser Strafe sein Bewenden, und das Pferd wird dem Käufer gegen Entrichtung der Futterungskosten, und wenn er selbst das Futter hergegeben hat, ohne weitere Kosten, als die Erstattung der hierbel vorgefallenen baaren Auslagen, z. B. Doctenlohn u. zurückgegeben; findet sich aber, daß es gestohlen sey, so hat der Käufer außer dem Verlust des Pferdes, welches dem Bestohlenen sofort zu überliefern ist, statt der obgedachten Strafe von fünf Thalern oder achtägigem Gefängniß, eine Geldbuße von 50 Thalern oder sechswochentliches Gefängniß vermerkt.

Findet sich, daß der vorgebliche Käufer selbst der Dieb des Pferdes, oder wissentlicher Theil-

domione bydź powinny, żaden do niego niezgłasza się właściciel, publicznie więcey daigcemu będzie sprzedanym, a zebrane z sprzedaży jego pieniądze wzięte będą, po odtrąceniu kosztów sprzedaży, do depozytu, zdarzenie to zaś przez ogłoszenie go raz ieden w pismach publicznych prowincyi, podaniem będzie do powszechnéy wiadomości. Jeżeli potém w ciągu sześciu tygodni nikt iako dowodny właściciel sprzedanego konia w celu wydania mu zebranych z sprzedaży jego pieniędzy nie zgłasza się, tedy takowe po odciągnięciu kosztów umieszczenia i wynikłych może kosztów depozytalnych, przypadają sądowi lub dominio iurysdykcya wykonywajacemu, stósownie do przepisu §. 118, tyt. 17, czę. II. powszechnego prawa kryminalnego.

§. 2. Kto prócz tego, że jest osiadłym, iako pewny si niepodeyrzany uważanym, bydź powinien, oras kto z powodu wystawienia konia na sprzedaż bez zaswiadczenia, za podeyrzanego mianym bydź może, zostawie się rozsądkowi sądziego, któremu przytrzymany wras z koniem oddaie się.

2) Co do nabywcy.

a nabycie od nieznaniego.

§. 3. Kto konia od nieznaniego, w podobne zaswiadczenie nieopatrzonogo nabywa, skazanym będzie bez dalszego dochodzenia przyczyn, które go do tego powodowały, na karę pieniężną pięciu talarów, a w razie niemożności ich zapłacenia, na ośmiodniowe więzienie, koń zaś będzie zatrzymanym, i dochodzić się będzie, czy li i komu został ukradzionym. Jeżeli dożyć niemożna, iż koń rzeczywiście jest kradzionym, tedy przy téy pozostaie się karze, a kon oddaie się nabywcy za opłaceniem wydatków na obrok; a skoro tenże sam obrok dostarczał, tedy wydanie jego nastąpi bez dalszych kosztów, prócz wydatków gotowych, iak na przykład: dla weternych etc. Jeżeli się zaś okaże, iż koń był ukradzionym, tedy nabywca, prócz utraty konia, który natychmiast ukradzionemu wydanym bydź powinien zamiast wyżéy wspomnionéy kary 5 tal. lub ośmiodniowego więzienia, skazanym zostanie na karę pieniężną 50 tal. lub sześciotygodniowego więzienia.

Skoro się okaże, iż mniemany nabywca sam konia ukradł, lub do kradzieży z wiedzą

nehmer dieses Pferde Diebstahls sey, so wird er nach dem §. 18. dieser Verordnung gestraft.

§ 4. Zur Ausmittelung des Umstandes, ob das ohne obrigkeitliches Attest von einem Unbekannten angekaufte Pferd gestohlen sey, ist es hinreichend, wenn, wie im Fall des §. 1. allen Ortsgerichten auf eine Entfernung von 6 Meilen im Umkreise schriftlich bekannt gemacht wird, daß ein ohne Attest von einem Unbekannten gekauftes Pferd, dessen Farbe und Geschlecht in diesem Schreiben angegeben werden muß, angehalten sey; derjenige, dem obzulangst ein Pferd gestohlen, sich also binnen 14 Tagen melden, und sein Eigenthum anweisen könne; indem nach Verlauf dieser Frist das angehaltene Pferd dem für verdächtig gehaltenen Käufer zurückgegeben werden würde.

Daß dieser, auch nach Verlauf der 14tägigen Frist, dem rechtlicher Anspruch des Eigenthümers, und, im Fall der Diebstahl des Pferdes erst nach der Zeit ausgemittelt wird, der höhere Strafe des §. 3. immer noch ausgesetzt bleibe, versteht sich von selbst. Der Bestohlene wird daher wohl thun, den erlittenen Pferde Diebstahl unter genauer Beschreibung des ihm gestohlenen Pferdes sofort dem Ortsgerichte anzuzeigen, damit solchergestalt diese Anzeige sich mit der obgedachten maßen zu ertheilenden Nachricht von dem Anhaltenden verdächtiger Pferdebesitzer begegne, und der Richter seines Wohnorts ihm diese einkommenden Nachrichten sogleich mittheilen könne; auch kann das vom Ortsgericht über diese Anzeige aufgenommenene Protokoll zugleich zum Ausweis des Eigenthums des anderswo angehaltenen Pferdes dienen; denn wenn die Kennzeichen des gestohlenen Pferdes genau angegeben sind, und mit dem Befund des anderswo angehaltenen übereinstimmen, so dürfte in den meisten Fällen der Beweis des Eigenthums des Bestohlenen, für geführt zu achten seyn.

§ 5. Wer also von einem Unbekannten ein Pferd kauft, muß das ihm von demselben vorgedachte Attest über sein Befugniß zum Verkauf, sobald der Handel geschlossen ist, an sich nehmen, und drei Monate hindurch aufbewahren, damit auf jedesmaliges Erfordern der rechtmäßige Besitz des angekauften Pferdes nachgewiesen werden kann. Nach Verlauf von drei Monaten, vom

iego naleział, ukaranym sossanie podług §. 18. niniejszego urzadszenia.

§. 4. Dla dochodzenia téy okoliczności, czyli kupiony od nieznaniego bez zaświadczenia swierschności koń jest ukradzionym, dosyć będzie, jeżeli tak, jak w §. 1. przepisane, wszystkie sądy miejscowe na sześć mil na około odlegle na piśmie uwiadomione zostaną, iż kupiony od nieznaniego bez zaświadczenia koń, którego maść i pieć w teyże odezwie wyrażone być powinny, sossat zatrzymanym, i że ten, któremu niedawno konia ukradziono, w ciągu 14. dni zgłosić się, i prawo własności udowodnić może, gdyż po upłynieniu tego czasu, koń zatrzymany, nabywcy dotąd za podeyrzanego mianem uwrconym sossanie.

Ze zaś wspomniony dopiero nabywca po upłynieniu nawet tegoż szesnasto-dniowego przeciągu czasu, prawdziwemu właścicielowi, gdyby kradzież konia późniéj dopiero wykazać się miała, odpowiedzialnym sossanie, i wyższej karze pieniężnéj lub więszenia w § 3. ustanowionéy podlega, rozumie się samo przez się. Okradziony dobrze więc uczyni, jeżeli o ukradzonéy mu kradzieży z dokładnym opisem ukradzionego mu konia natychmiast sądowi miejscowemu doniesie, aby się tym sposobem doniesienie to z wyżéy przepisana wiadomością o przytrzymaniu osoby o kradzież konia podeyrzanéy spotkało, i sędzia miejscowy był w stanie, udzielać mu odebrane w téy mierze wiadomości. Sporządzone także od Sądu miejscowego względem tegoż doniesienia protokół, służyc sarazem może za dowód własności zatrzymanego gdaie indsiéy konia, albowiem skoro szczególnie znaki ukradzonego konia dokładnie są wyrażone, i nazwiona konia gdzie indsiéy zatrzymanego zgadszaią się, naten czas własność okradzonego we wszystkich nie mał przypadkach będzie mogła być uważana za udowodnioną.

§. 5. Kto więc od nieznaniego konia nabywa, powinia okazać mu od tegoż zaświadczenie, do sprzedania w mowib będącego konia go upoważniające, skoro umowa stanęła, wziąć do siebie, i takowe przez trzy miesiące zachowywać, aby na każde żądanie, prawne kupionego konia posiadanie

Zage des Kaufs gerechnet, ist es hinreichend, wenn der Besizer auf etwaige Nachfrage der Obrigkeit, durch unverdächtiges Zeugniß seiner Nachbarn oder anderer Ortseinwohner nachweist, daß er diese Zeit hindurch das angekaufte Pferd im freien Gebrauch gehabt habe.

§. 6. Darait auch der Käufer eines Pferdes keine Schutzwehr in einem falschen Atteste seines unbekanntem Verkäufers finde; so soll er, wenn er sich selbst die Prüfung des Attestes nicht zutraut, verpflichtet seyn, dasselbe der Obrigkeit des Orts, wo der Handel mit dem unbekanntem Besizer des Pferdes geschlossen wird, und wenn diese Obrigkeit blos Dorfschulze ist, der nächsten Stadt- oder Amts- Obrigkeit oder dem Landrath des Kreises, vorzulegen, und dasselbe als vorgelegt bezeichnen zu lassen. Ist diese Vorsicht nicht beobachtet, so kann der Käufer eines Pferdes sich mit einem nachher falsch befundenen Attest seines unbekanntem Verkäufers nicht schützen, vielmehr treffen ihn auch in diesem Falle die §. 3. geordnete nachtheiligen Folgen und Strafen.

b) Von einem Bekannten.

§. 7. Wer von einem Bekannten ein Pferd kauft, hat weiter keine Vorichtsmaaßregeln nöthig, als daß er im Stande sey, den Beweis, von wem er gekauft habe, zu führen, wenn dieser halb Nachfrage geschieht. Besorgt er daher, daß sein Verkäufer ihm in diesen Fall nicht Rede stehen werde, so muß er über den geschlossenen Handel eine sehr seltene Bescheinigung von seinem Verkäufer oder von der Obrigkeit des Orts geben lassen, oder er muß den Handel in Gegenwart von unverdächtigen Zeugen, die den Käufer ebenfalls kennen, abschließen, weil, wenn der auf die diesfällige Nachfrage der Obrigkeit vom Käufer angegebene Verkäufer des Pferdes, diese Angabe als unrichtig bestrittet, und der Käufer die selbige nicht beweisen kann, angenommen wird, daß dieser das Pferd von einem Unbekannten ohne Attest gekauft habe, daher denn auch in diesem Falle die Vorschriften des §. 3. eintreten.

Pferdeverkauf und Kauf der Auktion.

§. 8. Werden Pferde durch Auktion verkauft; so muß der, welcher die Auktion abhält, bei 5 Thaler Strafe, dem Käufer eines jeden Pferdes

udowodnionem bydź mogło. Po upłynieniu trzech miesięcy, rachując od dnia zawartego kupna, dosyć będzie, skoro posiadacz na nastąpić mogące zapytanie zwierzchności wiarogodnym świadectwem swych sąsiadów lub innych miejscowych mieszkańców udowodni, iż przez tenże czas nabytego konia w wolnym miał używania.

§. 6. Aby także nabywca konia w sfałszonem zaświadczeniu nieznanego sprzedawcy swego iakowey nie znalazł sasony, tedy, skoro rzetelność tegoż zaświadczenia sam rozpoznać nie jest w stanie, obowiązany będzie, takowe okazać zwierzchności miejscowey, gdzie targ z nieznanym posiadaczem konia został zawartym, a skoro zwierzchnością miejscową tylko jest sołtys na wsi, tedy ie podać powinien swierzchności naybliższego miasta lub ekonomii, i domagać się, aby widymowanam było. Gdy ofiżność ta niezostała zachowaną, nabywca konia nastonić się potem niemoże zaświadczeniem swego sprzedawcy nieznanego, skoro się pżezniży okaże, iż zaświadczenie to jest fałszywym, podlega owszem w takim razie niepomysłnym skutkom i karom, w §. 3. ustanowionym.

b. od znaniego.

§. 7. Kto od znaniego konia nabywa, innych niepotrzebuie użyć szrodków ofiżności, iak tylko, aby był w stanie udowodnić, od kogo go nabył, gdyby o to zachodzić miało pytanie. Jeżeli więc obawia się, żeby przedajacy w takim razie przyznać się nie miał, tedy względem zawartego z nim targu, piśmiennego dowodu albo od samego sprzedawcego lub od zwierzchności miejscowey domagać się, alibili też targ w obecności wiarogodnych świadków, sprzedawcę również znających zawrzeć powinien, gdyż skoro sprzedawca na zapytanie swierzchności, uczynione w tym względzie od nabywcy oświadczenie zaprzecza, a tenże twierdzenia swego udowodnić nie potrafi, przysięgo będzie, iakoby konia od nieznaniego bez zaświadczenia nabył, w którym to razie także przapisy §. 3 przeciw niemu zastosowane będą.

Przedaj koni przez aukcyę.

§. 8. Kiedy konie przez aukcyę przedaj się, tedy ten, który takoway odbywa, obowiązany będzie pod karą 5. tal. udzielić

attestiren, daß dasselbe in dieser Auktion gekauft sey. Er muß daher das Attest für jedes Pferd in Besondereitschaft halten, und nach erfolgtem Zuschlage, Stand und Namen des Käufers, nach dessen Angabe, ausfüllen, wenn der Käufer es verlangt. Hat der Käufer sich dieses Attest des Auktionators nicht ausstellen lassen; so muß er es sich selbst beimessen, wenn die § 3. gegebenen Vorschriften gegen ihn zur Anwendung gebracht werden.

Auf Pferdemarkten.

§. 9. Auf Pferdemarkten muß jeder, der Pferde zu Markte bringt, für jedes Pferd ein Attest seiner Ortsobrigkeit, daß er Eigenthümer oder sonst, z. B. durch den Auftrag seines Dienstherrn, zum Verkauf befügt sei, mitbringen, und solches mit dem verkauften Pferde, nachdem der offen gelassene Stand und Name des Käufers, der Angabe desselben gemäß, eingerückt worden, dem Käufer anliefern. Beziehet der Verkäufer den Pferdemarkt ohne ein solches Attest für jedes angebotene Pferd; so wird er, wenn er nicht als angelesen und sicher bekannt ist, und sich nicht sofort als unverdächtig ausweisen kann, nach dem §. 1. dieser Verordnung behandelt, und kauft jemand auf dem Markte ein Pferd ohne dieses Attest; so treten gegen ihn die Vorschriften des §. 3. ein.

§. 10. Die Polizei-Obrigkeit des Orts, wo Pferdemarkte gehalten werden, ist, bei eigener Verantwortlichkeit, verpflichtet, ganz besonders darauf zu halten, daß dieser Anordnung nachgeleitet werde, da die Erfahrung gelehrt hat, daß die Pferdemarkte zum Verkauf gestohlener Pferde vorzüglich benutzt werden.

Erfordernisse des obrigkeitlichen Attestes zum Verkauf eines Pferdes für jedermann.

§. 11. Ein obrigkeitliches Attest, wodurch jemand zum Verkauf eines Pferdes an jedermann legitimirt wird, muß enthalten:

1. Stand und Namen des Verkäufers; und wenn der rechtmäßige Besitzer desselben nicht selbst den Handel schließen will, auch Stand und Namen des dazu Beauftragten, z. B. desjenigen, den er mit dem Pferde zu Markte schicken will.
2. Die Bezeichnung des Pferdes, das er verkaufen will, nach seinem Geschlecht, seiner Farbe,

každemu, konia nabywałoemu zaświadczenie, iż takowy na aukcyi kupionym został. Powinien zatem mieć na pogotowiu atest dla każdego konia, i po nastąpieniu przyderżeniu, stan i nazwisko nabywcy podług oświadczenia tegoż, na jego żądanie dodatkowo zapisać. Jeżeli nabywca takowego zaświadczenia niedomagał się, tedy sam sobie przypisać winien, jeżeli ustanowione w §. 3. przepisy przeciw niemu zastosują się.

Na targach konskich.

§. 9. Na targach konskich każdy, konia na targ przyprowadzający przy sobie mieć powinien atest miłośco rýy swej zwierczności, iż jako właściciel lub też np. na mocy danego mu od pana zlecenia do sprzedaży jest upoważnionym, które potem wraz z przedanym koniem, po zapisaniu stanu i nazwiska nabywcy stósownie do jego oświadczenia, temuż oddać. Jeżeli sprzedawca nie mający podobnego dla każdego na sprzedaż wystawionego konia zaświadczenia, na targ przybywa, tedy, skoro jako osiadły i pewny nie jest znany, i natychmiast jako niepodejrzany wylegitymować się nie potrafi, postąpiono z nim będzie podług przepisu §. 1. niniejszego urzędzenia, a gdy kto na targu bez takowego zaświadczenia konia nabywa, zastosowane przeciw niemu będą przepisy w §. 3. ustanowione.

§. 10. Miejscezwia zwierczność policyjna, gdzie targi konskie odbywają się, pod własną odpowiedzialnością jest obowiązana, ściśle tego dopilnować, aby urzędzenie niniejsze było zachowywane, gdy doświadczenie nauczyle, iż złodzieiciele najwiecej z targów publicznych korzystają dla sprzedania kradzonych przez siebie koni.

Istotne warunki udzielić się mającego od zwierczności atestu, do wolnego sprzedania konia.

§. 11. Zaświadczenie zwierczności, kogo do wolnego sprzedania jakowego konia upoważniające zawierać powinno:

1. stan i nazwisko sprzedawcy, a skoro prawny posiadziciel konia, targu sam zawierać nie chce, wyrzuci także nalezy stan i nazwisko tego, kto do tego ma zlecenie, np. kto z koniem na targ ma iechać,
2. opis konia sprzedac się mającego, z wyre-

seiner Größe, seines ohngefährten Alters und der erwangeten besondern Abzeichen desselben.

3. Ort und Tag der Ausstellung, und
4. wie lang daselbe zum Verkauf des Pferdes gültig sey.

Letzteres zu bestimmen, wird dem Ermessen der Obrigkeit, die das Attest ausstellt, überlassen, und nur als allgemeine Regel für den Aussteller festgesetzt, daß diese Gültigkeit nicht leicht über 4 Wochen hinauszu sehen sey.

Außer den obigen Erfordernissen ad 1. 2. 3. und 4. muß das Attest mit der eigenhändigen Unterschrift des Ausstellers und mit dem öffentlichen Stadt- oder Amtsiegel oder mit dem Gerichtssiegel des Gutsbesizers versehen seyn, wie das dieser Verordnung angehängte Formular besagt.

Die im §. 7. und 8. erwähnten Atteste des bekannten Verkäufers, (wenn der Käufer zu seiner völligen Deckung, ein Attest von demselben verlange) und des Auktionators müssen dieselben Punkte enthalten; Nro. 4. fällt indessen, wie sich von selbst versteht, hinweg.

Obrigkeiten, die das Attest zum beliebigen Verkauf ertheilen.

§. 12. Ein solches Attest empfängt, gegen Erlegung von 8 gr. preuß. oder 2 ggr. derjenige, welcher sich als unverdächtig Besizer des Pferdes, bei dessen Verkauf an jedermann ausweisen will, auf sein diesfälliges Ansuchen, binnen 24 Stunden, in größeren Städten vom Polizei-Direktor, in kleineren vom Dirigenten des Magistrats, und auf dem Lande vom Amte oder von der Guts-herrschaft, deren Stellvertreter oder Gerichtshalter; auch sollen zur Erleichterung des Geschäfts, unter Verdrückung des Kircheniegels, ein solches Attest auszustellen, daher denn das Attest eines Landpfarrers, zur Legitimation des Verkäufers eines Pferdes, den obrigkeitlichen Attesten, von welchen in dieser Verordnung immer die Rede ist, gleich geachtet wird.

Den Dorfschulzen und sogenannten Dorfsgerichten, Dorfsvorstehern, Schöppen oder Dorfs-geschwornen ist diese Befugniß nicht beigelegt.

Pflichten der Attest-Aussteller.

§. 13. Da der Zweck dieser Verordnung,

leniem iego płoi, maści, wysokości, lat i szczególajnych iego znamion,

3. miejsce i dzień wystawionego zaświadczenia, i
4. na jak długo takowe do sprzedaży konia ma być ważnem.

Oznaczenie tegoż ostatniego terminu zastawia się umiarkowaniu zwierzechności, atest udzielającej, z tém ogólnem dla wystawiającego prawidłem, iż ważność atestu niełatwo nad 4 tygodnie rozciągnięta być powinna.

Prócz warunków wyżej ad 1, 2, 3 i 4 wyżejogólnionych, atest opatrzonym być powinien własnoręcznym podpisem wystawiającego, oraz publiczną pieczęcią miejską lub urzędu ekonomicznego, albo pieczęcią urzędową dziedzica, iak to dołączony do tegoż urzędzenia wzór iasniey okazuje. Wymienione w §. 7. i 8. zaświadczenia znanomogo przedawcy (skoro nabywca dla zupełnego bezpieczeństwa swego takowego domaga się) oraz zaświadczenia aukcyą odbywającego, te same zawierać powinny przedmioty; rozumie się jednak same przez się, iż punkt ad Nro. 4. nie jest potrzebnym.

§. 12. Podobny atest otrzyma za opłatą 8 gr. pr. czyli 2 dgr. każdy, który iako nieposiedrzany posiadacz iakowego konia przy sprzedaniu iego publicznem wylegitymować się zechce, na żądanie iego w ciągu 24. godzin a to w miastach większych od Dyrektora policyi, w mnieyszych zaś od dyrygującego Magistratu czyli Burmistrza, a po wsiach od urzędu ekonomicznego lub od dominium, albo sątepcy dziedzica albo Justycyaryusza. Dla ułatwienia tćy czynności wolno także być ma Proboszcom po wsiach, bez wkładania iednak na nich tego obowiązku, wystawiać podobne atesta z pieczęcią kościelną, i dla tego też atest przez miescowego proboszcza wystawiony równą będzie miał ważność iak zaświadczenia od zwierzechności cywilney udzielone, o których w ninieyszey ustawie zawsze iest mowa.

Soktysom zaś po wsiach czyli tak zwanym sądom woytowskim, ani też ławnikom czyli przysięgłym gminnym władza ta nie służy.

Obowiązki udzielających zaświadczeń.

§. 13. Gdy cel ninieyszey ustawy, aby

es den Pferdeleben unmöglich zu machen, ein gestohlenes Pferd ohne die dringendste Besorgniß ihrer Festhaltung, zum Verkauf zu bringen, nicht erreicht werden kann, vielmehr die gute Absicht der gesetzgebenden Gewalt, den Landmann so wie den Städter vor dem eingerissenen großen Uebel aufs kräftigste sicher zu stellen, unerfüllt bleibt, wenn die gedachten Atteste nicht gewissenhaft ausgestellt werden, so wird hierdurch dem Aussteller eines obrigkeitlichen Attestes dieser Zweck des Gesetzes ans Herz gelegt, und er, bei eigener Verantwortlichkeit, streng verpflichtet, bei diesem Gesetze nicht leichtsinnig zu Werke zu gehen, sondern sich zuvor die Ueberzeugung zu verschaffen, daß der, welcher das vorgeschriebene Attest zum Verkauf eines Pferdes für sich, oder für einen von ihm Beauftragten verlangt, rechtmäßiger Besitzer des Pferdes sey. Bei Leuten, die dem Aussteller als rechtlich bekannt sind, ist keine weitere Nachfrage nöthig; zweideutigen Personen der Stadt, Amts, Dorfs, oder Kirchengemeinde aber, das nachgesuchte Attest nur alsdann zu erteilen, wenn sie entweder nachweisen können, wie sie zum Besitz des Pferdes gekommen, oder wenn zwei rechtliche Männer aus der Gemeinde mündlich versichern, daß sie schon drei Monate hindurch im Besitz und freien Gebrauch desselben gewesen sind. Das vernünftigste Ermessen des Ausstellers wird hierbei von selbst den Mittelweg zu finden wissen, daß auf der einen Seite kein Pferdeleben oder Hehler und sonstiger mehr oder minder entfernter Theilnehmer eines Pferdediebstahls ein solches Attest erschlechte, auf der andern aber auch dem rechtlichen Manne geringen Standes die freie Verfügung über sein rechtmäßig erworbenes Pferd nicht erschwert werde.

Alle Atteste in Blanco sind ohne Unterschied verboten, und wenn ein solches Attest dennoch erteilt worden, es sey von wem es sey, so ist der Aussteller, wenn es zum Verkauf eines gestohlenen Pferdes gebraucht worden, und er auch an dem Diebstahl nicht Theil genommen hat, in eine Geldstrafe von fünf Thalern verfallen.

Atteste für Pferde, die vom Auslande kommen.

§. 14. Für jedes Pferd, welches vom Aus-

lande gekommen, und zu dem Zwecke des Sprzedaia kradzionych koni, bez naglącęy obawy ich schwytnia, osiągniętym bydz nie może, owszem dobry zamiar władzy prawodawczęy zabezpieczenia ile możnośei mieszkańców po wsiach i po miastach od szerzącęy się kradzieży koni, uchylionym by zořtał, gdyby wspomniane atesta niesumiennie były wystawiane, tedy kaźdemu, który atest urzędowy wystawia, niniejszy zamiar prawa do ścisłego poleca się zachowywania, wkładając na niego obowiązek, aby pod własną odpowiedzialnością przy takowęy czynności nie lekomyślnie sobie postępował, lecz pierwéy zawsze dokładnie przekonywał się, iż ten, który przepisane go atestu do sprzedania iakowego konia dla siebie lub od innego zlecenle mającęgo domaga się, prawdziwym prawym jest posiadaczem tegoż konia. Co do osób takich, które udzielaicęmu atest sname są jako ludzie uczciwi, dalszego niepotrzeba badania, takim zaś osobom z miasta, ekonomii, wsi lub parafii będącym, względem których iakowa zachodzi wątpliwosc, żądany atest w ten czas tylko udzielonym bydz może, kiedy albo udowodnić potrafią, iakim sposobem konia nabyły, albo skoro dwaj wierogodni mieszkańcy z teyże gminy ustnie zapewnią, iż iuż od trzech miesięcy w mowie będącego konia posiadają i przez tenże czas go publicanie używały.

Sam rossadek wskaże urzędnikowi, atest udzielić mającęmu, tę drogę, iakięy trzymać się powinien, iżby z iedney strony żaden szkodnicy lub ukrywacz, albo inny iaki daleki współuczesnik kradzieży podobnego usyskać niepotrafił zaświadczenia, a z drugiey strony aby też ludziom poczciwym, a niżsęy klasy będącym, w wolnem ich względem prawnie nabytego konia swego rozporządzeniu niepotrzebnych nieczyniono trudności.

Wszystkie atesta niewypetnione (in blanco) bez różnicy są sakazane, a gdyby pomimo tego podobny atest od kogokolwiek bądź był wydany i do sprzedania kradzionego konia użytym, ten, który go udzielił, chociażby do kradzieży nie należał, podlega karze pięciu talarów.

Atesta dla koni z zagranicy przyprowadzonych.

§. 14. Dla kaźdego konia z zagranicy

lande eingebracht wird, Remonte, Post, Extra-Post, Staffetten und Courlerpferde ausgenommen, fertigt das zuerst berührte inländische Grenz-Zollamt ein Attest über diese Einbringung nach dem anliegenden Formular unentgeltlich aus.

Zum Verkauf des eingebrachten Pferdes ist er nicht eher berechtigt, als wenn er sich mit diesem Attest des Grenz-Zollamtes bei der nächsten städtischen Polizeibehörde gemeldet, sich vor dieser durch Pässe oder sonstige glaubhafte Bescheinigungen als unverdächtig ausgewiesen, und hierauf das §. 11. beschriebene Attest gegen Erlegung von 8 gr. preuß. oder 2 sgr. erhalten hat. Versäumt er dies, so wird, sobald er das eingebrachte Pferd zum Verkauf anbietet, nach Vorschrift des §. 1. gegen ihn verfahren.

Ist der Einbringende ein Inländer, der das eingebrachte Pferd im Auslande gekauft hat, so muß er sich mit dem im Grenz-Zollamt empfangenen Attest bei seiner Ortsobrigkeit melden, und sich über den im Auslande geschlossenen Kauf glaubhaft ausweisen, worüber er alsdann, gegen Erlegung gleichmäßiger Gebühren, ein Attest erhält, sonst wird auch in diesem Fall nach §. 3. gegen ihn verfahren.

Attest für Pferde, die über die Landesgrenze arsgesührt werden.

§. 15. Jedes Pferd, welches unbekannte Leute über die Landesgrenze auszuführen im Begriffe stehen, wird in den Grenzorten angehalten, wenn der Besizer sich nicht durch das §. 14. erwähnte Attest des Grenz-Zollamtes über die zuvor geschehene Einbringung ausweisen, oder er nicht ein Attest seiner Ortsobrigkeit (nach §. 1.) über den rechtmäßigen Besitz vorbringen kann. Hierauf wird das Pferd aus dem Lande gelassen, insofern die Pferdeausfuhr erlaubt ist. Sonst aber verfährt der Richter des Orts, dem der Angehaltene mit dem Pferde überliefert wird, nach der Vorschrift des §. 1. Das Anhalten unbekannter verdächtiger Personen, die sich mit einem oder mehreren auf der Landesgrenze oder in deren Nähe sehen lassen, wird allen Obrigkeiten, in den Grenzorten sowohl als in deren Nachbarschaft, die Vorposten, Thore und Brückenwächter etc. mit eingeschneet, so wie den Grenz-Zollämtern, Grenz-Rigern und Aufsichtern ganz besonders zur Pflicht

przyprowadzonego, wyławszy konie dla wojska przeznaczone, niemniej konie pocztowe, extrapocztowe, do przesyłania sztafet, i dla kuryerów użyte, wystawić powinien najpierwszy pograniczny urząd celny krajowy atest względem jego wprowadzenia, a to bezpłatnie i podług dotychczasowego tu wzoru.

Wprowadzający z zagranicy konia przedsię go sprzedać nie może, nim pierwszy udzielonego mu od pogranicznego urzędu celnego zaświadczenia najbliższy władzy policyjnej mięskłey nieokaże, przed tąż pasportami lub innymi atestami wiarogodnymi jako niepodęrzany niewylegitimuje się, i następnie przepisanego w §. 11 zaświadczenia za opłatą 8 groszy pruskich czyli 2 dgr. nieotrzyma. Jeżeli tego zaniedba, tedy, skoro wprowadzonego konia na sprzedaż wystawia, postąpiono z nim będzie według przepisu §. 1.

Jeżeli wprowadzający kupionego z granic konia w kraju jest zamieszkałym, otrzymany przy komorze celnej atest okazać powinien miejscowey swęj zwierzchności i zarazem wylegitymować się względem zawartego za granicą kupna, na co potem za równą opłatą odbierze zaświadczenie; w razie przeciwnym także i w tym przypadku według §. 3. przeciw niemu będzie postąpiono.

Attest dla koni, które za granicę wyprowadzają się.

§. 15. Każdy koń, którego ludzie nieznanymi za granicę wyprowadzić zamierzają, zatrzymanym będzie na granicy, jeżeli posiadacz jego wspomnianem w §. 14. zaświadczeniem komory celnej względem nastąpnego pierwey wprowadzenia jego wylegitymować się, lub atestem miejscowey swęj zwierzchności (według §. 1) prawnego posiadania jego udowodnić nie potrafi. Za okazaniem tych atestów koń będzie przepuszczonym, jeżeli konie za granicę wyprowadzić wolno. Wrazie przeciwnym zaś postąpi sędzia miejscowy, któremu zatrzymana osoba wraz z koniem oddana być powinna, według przepisu §. 1. Przy tém zaleca się wszelkim władzom tak pogranicznym jako też w bliskości granicy będącym, niemniej sottysom po wsiach i wszystkim dozcom przy bramach i mostach dozor mającym oraz komorom celnym, strażnikom i dozorcóm celnym iak najmocniej,

gemacht, da ohne die blossfällige Nachsichtlichkeit der Zweck dieses heilsamen Gesetzes auch nicht erreicht werden kann; außerdem aber ist jedermann auf der Landesgrenze oder in deren Nähe befugt, einen ihm verdächtig scheinenden Menschen, der ein oder mehrere Pferde mit sich führt, anzuhalten, und ihn der Ortsobrigkeit zur weiteren Verfügung zu überliefern.

Allgemeine Bestimmung über alle Arten von Veräußerungen und Erwerbungen eines Pferdes.

§. 16. Was in dieser Verordnung vom Pferde kaufen und verkaufen bestimmt worden, gilt, wie sich von selbst versteht, auch von Pferde tauschen und vertauschen, überhaupt von allen Arten von Veräußerungen und Erwerbungen eines Pferdes; daher es dem Angehaltenen auch nicht zu staten kommt, wenn er eine Schenkung des in seinem Besitz befindlichen Pferdes vorgeht, und diese nicht nachweisen kann.

Allgemeine Aufmerksamkeit der Ortspolizeis-Obriqkeiten auf angekaufte oder eingetauschte Pferde ihrer Einwohnererschaft.

§. 17. Diesen Vorschriften gemäß, sind die Ortsobrigkeiten, die Dorfschulzen und Gemeindevorsteher, oder sogenannten Dorfsgerichte mit einzogerechnet, nicht nur berechtigt, sondern auch verpflichtet, von den Ortseingesessenen, welche, nach der Publikation dieser Verordnung, ein oder mehrere Pferde gekauft, eingetauscht oder sonst, auf andere Weise als durch eigene Zucht, erworben haben, den geordneten Nachweis, von wem sie das Pferd erhalten, oder daß sie es, mit dem in diesem Falle vorzuliegenden Attest, käuflich oder durch Tausch etc. an sich gebracht haben, zu erfordern, und wenn dieser Nachweis nicht geführt werden kann, nach Vorschrift des §. 3 zu verfahren.

II. Strafen.

1) Strafe des ersten Pferdediebstahls.

§. 18. Der nach der Publikation dieser Verordnung begangene Pferdediebstahl, wird zum erstenmale durch eine scharfe Züchtigung von 100 Peitschenhieben in mehreren Tagen, nach der blossfälligen Bestimmung des Richters, bestraft, und wenn der Thäter keinen bestimmten mit christlichem

aby na osoby nieznanoma i podeyrzane, przy granicy krajowey z iednym lub kilkoma konmi okazujace się, baczne mieli oko, i wrascie ich spostrzezenia zatrzymywali, gdyż bez téy także bacznosci sbawienay zamiar tegoż prawa równiez osiągnięty bydz nie może. Frdca tego zaś każdy, który na granicy krajowey lub w téy bliskości podeyrzanego człowieka, igo lub kilka koni z sobą prowadzącego spostrzega, będzie miał prawo do tego zatrzymania, i do oddania go swierczności miejsc: w celu poczyszenia dalszego w tym względzie rozporządzenia.

Frzepis ogólny względem wszelkiego rodzaju zbywania i nabywania koni.

§. 16. Co w niniejszey ustawie względem kupna i przedazy koni przepisano, rozumie się samo przez się także o ich zamianie i w szczególności o wszelkiego rodzaju zbywaniu i nabywaniu koni; dla czego też przy trzymanemu ta także służyc nie może wymowka, iakoby mu koń przez niego posiadany był darowanym, jeżeli tego udowodnić nie jest w stanie.

O ogólney bacznosci miejscowey władzy polityciny na konie, przez mieszkanow miejscowych kupione lub przez zamianę nabyte,

§. 17. Stosownie do tych przepisow władze miejscowe, oraz sołtysi i przełożeni gmin czyli tak zwane sądy wiejskie nie tylko są upowaznione, ale też obowiazane, żadać od mieszkanow miejscowych, którzy po ogłoszeniu niniejszey ustawy, iednego lub kilka koni kupili, albo przez zamianę lub innym sposobem iak przez własny psychowek nabyli, przepisanego dowodu, od kogo konia otrzymali, albo iż takowego przez kupno lub zamianę nabyli, w którym to razie atest słożyć powinni, a skoro w tym względsie wylegitymowac się nie mogą, postąpić z niemi należy podług przepisu §. 3.

II. K a r y

1) Kara za kradzież koni, pierwszyraz popelnioną.

§. 18. Popelniona po ogłoszeniu niniejszey ustawy kradzież koni, za pierwszą ukarana będzie cielnie przez sto batogow, w kilku ratach, według postanowienia sędziogo, udzielić się nastajacych. a skoro obwiniony kralego niema samiszkania i ucaciwego sposobu

Erwerb verknüpften Wohnsitz hat, als ein einläu-
discher oder ausländischer Bagabonde, in die nächste
Korrekptions-Anstalt, bis zum Nachweis des ehrlichen
Erwerbes, wenn er ein Inländer, und bis zur Zeit
der Wegschaffung über die Landesgrenze, nach den,
den Korrekptions-Anstalten ertheilten diesfälligen
Vorschriften, wenn er ein ausländischer Bagabonde
ist, gebracht. Ist der Verurtheilte mit einem in
die Augen fallenden Gebrechen, z. B. mit einem
Bruchschaden, behaftet, oder kann er überhaupt,
nach dem Ermessen des Richters, die körperliche
Strafe nicht aushalten; so wird er durch einjäh-
rige Strafarbeit im Zuchthause oder in der Fe-
stung, statt der Züchtigung, bestraft, und wenn er
ehrliehen Erwerb, nach ausgestandener Strafe,
nicht nachweisen kann, in die nächste Korrekptions-
Anstalt abgeliefert.

2) Strafe des zweiten Pferdediebstahls.

§. 19. Wer schon einmal, nach der Bestim-
mung dieses Gesetzes, wegen Pferdediebstahls be-
straft worden, hat außer einer Züchtigung von 100
Peitschenhieben, dreijährige, und wenn er die
Züchtigung nicht erdulden kann, vierjährige Straf-
arbeit im Zuchthause oder in der Festung verwirkt;
und seine Ablieferung in die nächste Korrekptions-
Anstalt erfolgt, wenn er nach ausgestandener Strafe
keinen ehrlichen Erwerb nachweisen kann.

3) Strafe des dritten Pferde-Diebstahls.

§. 20. Begeht er nach dieser zweimalt-
gen Bestrafung einen dritten Pferde-Diebstahl;
so wird er mit 10jähriger bis lebenswärliger Fe-
stung: Strafe belegt, und so lange deren Art, bis
sich ein bestimmter Erwerb für ihn ausgemittelt hat.

Theilnehmer an Pferde-Diebstählen.

§. 21. Die Teilnehmer der Pferde-Dieb-
stähle, werden nach den allgemeinen Grundfägen,
des Landrechtes Th. 2. Tit. 20 §. 64 seq. mit
Verächligung des hier gegen den Hauptver-
brecher angegebenen Strafmaßes, bestraft; dabei
aber bemerkt, daß unter den hier gemeinten nähe-
ren oder entfernteren Theilnehmern, nicht die
Käufer, welche ohne Wissen gekauft haben, und
deren Strafe schon §. 3. bestimmt ist, zu verste-
hen sind.

§. 22. Wer von dem Diebstahl eines Pfer-
des, und wo dasselbe sich befindet, Kenntniß er-

zycia, oddanym zostanie jako tułacz, kraio-
wy lub zagraniczny do najbliższego domu po-
prawy, a to na tak długo, aż udowodni,
skoro jest kraiovcem, z czego nadal uczci-
wym sposobem utrzymać się potrafi, a jeżeli
jest tułaczem zagranicznym, aż z kraju zofa-
nie wyprowadzonym, stosownie do udziało-
nych w téy mierze dla domów poprawy prze-
pisów. Jeżeli skazany widoczny ma defekt,
iako to np: rupturę, lub kiedy według sda-
nia sądzięgo wcale żadney kary cielesney
wytrzymać nie jest zdolnym, tedy w miesce
teyże, iednoroczną pracą w więzieniu lub w
fortecy będzie ukaranym, a jeżeli po wytrzy-
maney karze ucziwego sposobu życia dla sie-
bie nadal okazać nie może, oddanym zostanie
do naybliższego domu poprawy.

2) Kara za powtorzoną kradzież koni.

§. 19. Kto już raz podług postanowie-
nia niniejszego prawa za kradzież koni uka-
ranym sofiat, ten prócz kary cielesney 100.
batogów, podlega ieszcze tryletnięy, a skoro
kary cielesney ponieść nie może, ceteroletnięy
karze w więzieniu lub w fortocy, a jeżeli
ucziwego sposobu do życia udowodnić nie
może, oddanym zostanie do naybliższego do-
mu poprawy.

3) Kara za popełnioną po trzeci raz kradzież koni.

§. 20. Kto za kradzież koni po dwa
razy już został ukaranym, a takowey po trzeci
raz dopuszcza się, skazanym będzie na uwię-
zienie w fortocy z pracą przez lat dziesięć aż
na całe życie, i dopoty zostanie uwięzionym
dopóki dla niego uczciwy sposób do życia nie
będzie wynalezionym.

O uczestnikach kradzieży koni.

§. 21. Uczestnicy kradzieży koni uka-
rani będą według ogólnych zasad powsze-
chnego prawa krajowego Cz. II. Pyl. 20, §.
64 i następnych, w stosunku kary, przeciw
głównemu zbrodniarzowi tu ustanowioney;
nadmieniam się jednak przytém, iż pod ucze-
stnikami, którzy bezpośrednio lub pośrednio
do kradzieży należeli, i o których tu tylko
jest mowa, bynajmnięy nie rozumieją się ci,
którzy konia bez atestu kupili, a których kara
już w §. 3. została ustanowioną.

§. 22. Kto o popełnioney kradzieży
konia i o miescu, w którym się znajduje, ma

Bei den zum Verkauf ausgebotenen adelichen Gütern Brzesc und Kaspral, im Inowroclawischen Kreise belegen, sind folgende Pertinenzien

- 1) die Aussaat auf beiden Vorwerken besteht in circa 500 Scheffel Winter- und proportionsmäßig eben so viel Sommersaat,
- 2) der Acker gehört zur Hälfte zur ersten Klasse, und die zweite Hälfte besteht im vorzüglich guten Roggenboden, der bei guter Bearbeitung und Düngung alle Sorten Sommergetreide trägt,
- 3) die Hütung und Wiesen sind von vorzüglicher Gütze, und liefern einen jährlichen Heugewinnst von 80 4spännigen Fuhren Heu.
- 4) In diesen Gütern ist eine Brau- und Brennerei, letztere mit 2 Grapen, welche zusammen 17 Tonnen halten, und das Getränke wird in drei Krüge debitirt.
- 5) Zur Bearbeitung des Ackers sind 10 große und 6 kleine Schaarwerksbauern mit herrschaftlichen Inventario versehen, womit die Feld-, Dresch- und andere Arbeit ohne alle andere Hilfe besritten werden kann.
- 6) Zu diesen Gütern ein angenehmer Obst- und Küchengarten, und ein ansehnlicher Eichen-, Buchen-, so wie ein Fichtenwald, der excl. der Brennerei, den nöthigen Holzbedarf dem Besitzer gewährt.

Schlüsslich wird noch bemerkt daß außer 7500 Rthlr. Landschaftschulden, keine weitere Schulden hypothekarisch eingetragen worden sind, und daß der Werth der Güther Brzesc und Kaspral vorläufig auf 65000 Rthlr. festgestellt worden ist.

Adel. Brzesc, den 12ten März 1817.
Die Erben des Johann v. Busse.

Do sprzedaży podanych szlacheckich dóbr Brzesć i Kaspral w powiecie Inowroclawskim sytuowanych, należą następujące pertynencye,

- 1) Wysiew na wspomnianych dwóch folwarbach jest około 500 kercy w polu oziminnym i tak też proporcjonalnie w polu iarsynnym.
- 2) Rola należy w połowie do pierwszćy klasy, druga zaś jest osobliwie dobra do siewu żyta, która przy dobrćy uprawie i gnojeniu wszelkie gatunki iarsynnego zboża rodzić może.
- 3) Pastwiska i łąki znajdują się w najlepszćy dobroci, i wydaią rocznie na 80 czterokonných-fur siana.
- 4) W tych dobrach jest browar i gorzelnia, ostatnia z dwiema garcami trzymające pospół 17 beczek. Trunek zaś w trzech karczmach się debituje.
- 5) Do uprawy roli są 10 wielkich i 6 małych zaciągowych chłopów z inwentarzem pańskim opatrzeni, z którym tak robota w polu, młócenie, i inna robota bez pomocy czynioną być może.
- 6) Także do tych dóbr należy sad włoski i kucheany, iako też znaczny dębowy, grabowy i sosnowy las, który excl. gorzelnii, possessorowi potrzebne drzewo wydaie.

Nareszcie wzmiankuje się, iż oprócz 7500 talarów długu landschaftowe żadnego, inne długi hipotekarnie nie są zaciągnięte i że wartość dóbr quest Brzesć i Kaspral temczasowie na 65000 talarów ustanowiona jest.

Szl. Brzesć, dnia 12. Marca 1817.
Sukcessorowie Jana de Busse.

Sir der 4ten Klasse fiel in meiner Kollekte folgender Hauptgewinn auf Pro. 59,700. 1,500 Rthlr.; Kauflosse zur 5ten Klasse, welche den 16. Juni gezogen wird sind noch zu haben.

Moritz Schmael, Königl. Lotterie-Einnehmer.

Ich mache hiermit bekannt, daß außer dem Justiz-Kommissariat mir auch das Notariat im Großherzogthum Posen konferirt worden. Bromberg, den 28. Mai 1817. Kafalsky.

Die im Inowraclawischen Kreise belegenen adelichen Güter Kunowo und Gora cum et, et pertinentiis sollen auf drei nach einander folgende Jahre von Johannis dieses Jahres bis dahin 1820. an den Meistbietenden in Pansch und Bogen ohne Zuschlag verpachtet werden, und es ist hiezu ein Lizitations-Termin auf „den 20sten Juni a. c.“ vor dem Hrn. Landgerichts-Präsidenten Mittelstädt in dem hiesigen Landgerichts-Gebäude anberaumt worden. Pachtlustige können sich also an dem gedachten Tage und an dem bestimmten Orte melden, ihr Geboth zu Protokoll geben und der Meistbietende gewärtigen, daß der Zuschlag sofort erfolgen wird.

Bromberg, den 29ten Mai 1817.

Königlich Preussisches Landgericht.

halten hat, und solches seiner Ortsobrigkeit nicht sofort anzeigt, hat eine Geldbuße bis 50 Rthlr. oder Gefängnißstrafe bis auf sechs Wochen verurtheilt.

III. Verfahren bei der Untersuchung: a. verdächtiger Ankäufe oder anderer Erwerbungen von Pferden.

§. 23. Das im §. 3. dieser Verordnung erwähnte Verfahren gegen den Käufer eines Pferdes, dessen unbekannter Verkäufer mit keinem vor-schriftsmäßigen Akte versehen war, wird von der Polizei-Obrigkeit des Orts, wo ein solcher Käufer entdeckt worden, ohne besondere Förmlichkeiten ein-geleitet, und die ihn treffende Strafe durch ein Dekret festgesetzt.

Wählt der Straffällige die Gefängnißstrafe; so wird diese unverzüglich vollstreckt; erlegt er die vermehrte Geldbuße, so wird diese eingezogen, und an die Gerichtsherrschaft, nach §. 576. Nro. 1. und 2. der Kriminalordnung, mithin zur Domainen-, Kammer- oder resp. Patrimonial-Gerichts-Kasse abgeliefert. Findet es sich bei dieser Untersuchung der Polizei-Obrigkeit, daß der vorgebliche Käufer selbst der Dieb des Pferdes sey, oder daß er an dem Diebstahl dieses Pferdes mehr oder weniger Theil genommen habe; so wird er dem Gericht des Orts mit den Akten der Polizei-Obrigkeit überliefert.

b. Bei Pferdediebstählen und deren Theilnahme.

§. 24. Die im §. 18. festgesetzten Strafen des ersten Pferdediebstahls werden von dem Orts-gericht, auf dem platten Lande mit Zuziehung der Dorfgerichte, ohne Unterschied, ob demselben sonst die Kriminal-Jurisdiktion zustehe oder nicht, nach vorgängiger summarischer Untersuchung, erkannt, und die erkannte Strafe wird, wenn der Inkuipat gefänglich oder vollständig überführt ist, sofort vollstreckt.

Ist also der Angeeschuldigte bloß deshalb als Pferdedieb verurtheilt, weil er sich nicht zu legitimen vermag; (§. 1.) so muß er zum Rechts-mittel der weiteren Vertheidigung verurtheilt, das-selbe aber gleich nach der bei der Publikation des Urteils, erhaltenen diesfälligen Belehrung angemel-det, und auf der Stelle instruiert werden. Die Zuordnung eines Vertheidigers findet dabei nicht

wiadamosc, i o takowey swierchnosci swey miescowey nie douosi, podlega karze pieniaz-nyej 50. tal. lub karze wiczenia do szostoscia niedziel.

III. O postępowaniu przy indagacyi:

a) z powodu podeyżzanego kupna lub innego nieprawego sposobu nabycia koni, rozpoczętej.

§. 23. Wymienione w §. 3 niniejszey ustawy postępowanie przeciw nabywoy iakowey konia, ktorego nieznanomy przedawca w prze-pisany nie był opatrzonny ettest, odbywa się przez miescową władzę policyijną, gdzie takowey nabywoy został odkryty, bez szcze-gólnych formalności, i zastosowaci się mająca przeciw niemu kara ustanawia się przez rezolucyą.

Jeżeli skazany obierze karę więzienia, tedy takowa niezwłocznie będzie wykonana, a jeżeli słoży karę pieniazną, ta zostanie ściąg-niętą, i sdoownie do §. 576. Nro. 1 i 2 or-ganizacyi kryminalney, dominio iurydykcyą mającemu, a satem do kassy kamelaryjney domini lub resp. do kassy sądu patrimonial-nego oddana. Skoro się przy wyprowadzeniu przez władzę policyijną indagacyi okaże, że mniemany okupiciel sam konia ukradł, lub do popelnioney kradzieży miał wzięcy na-leżal, oddany będzie sądowi miescowemu wraz z aktami przez władzę policyijną szcza-łanemi.

b) Z powodu popelnioney kradzieży koni i iey uczeſtnictwa.

§. 24. Ustanowione w §. 18. za pier-wszą kradzież koni kary, sawyrokowane będą przez sąd miescowy, po wszach aa przysna-niem sądów wieyskich, bez różnicy, czyli ma-prócz tego stuży iurydykcyą kryminalna lub nie, a to po wyprowadzeniu wprzéd w téy mierze pierwiastkowego śledstwa, a skoro obwiniony do występku przysna się, lub o nim supelnic został przekonany, sawyrokowana przeciw niemu kara niezwłocznie będzie wykonana. Jeżeli więc obwiniony ie-dynie dla tego iako słodziey na karę so-stal skazanym, ponieważ wylogitymowac nie potrafil, (§. 1.) dopuszczonym bydz pe-winien do prawnego środka dalszey obrony, który atoli zaraz po ogłoszeniu wyroku i po udzieleniu skazanemu potrzebnego w tym

fakt, und wenn dabel keine neue Thatfachen auszumitteln sind; so werden die Vertheidigungsgründe des Verurtheilten, der auf dieses Rechtsmittel prozessirt, bloß zum Protokoll registrirt, und Akta an den Richter der zweiten Instanz eingeschickt.

Bei dem zweiten und dritten Pferdediebstahl stellt das in der Kriminal-Ordnung vorgeschriebene formelle Verfahren ein, und der Ergreifene wird daher in diesen Fällen den geordneten Kriminal-Beichten überliefert.

§. 25. Der in den Fällen des §. 1. 9. 14. und 15., als verdächtig Angehaltene, kann sich von seiner Verhaftung dadurch befreien, daß er für den höchsten Werth des oder der mit ihm angehaltenen Pferde, baare Kaution gerichtlich niederlegt. In diesem Falle wird er mit dem oder den argehaltenen Pferden entlassen, die Untersuchung aber, durch Requisition seines Ortsgerichts, fortgesetzt.

Schließlich werden einerseits alle Gerichts-Obrigkeiten, mithin auch die Bestohlenen, sofern selbige zugleich Gerichtsherren sind, ernstlichst an ihre Pflicht erinnert, das ihnen bekannt gewordene Verbrechen des Pferdediebstahls nicht ununtersucht und unbefraht zu lassen, widrigenfalls sie selbst zur fiskalischen Untersuchung und Strafe, und, dem Befinden nach, (allgem. Landrecht Th. 2. Tit. 40. §. 6.) zur Kriminal-Untersuchung gezogen werden sollen; andrerseits aber auch alle Inhaber von Pferden vor jeder Sorglosigkeit bei dem Austreiben derselben (Verordnung vom 1sten Mai 1803 §. 1. und 9.) gewarnt; indem sie sonst ohne Rücksicht von der Polizei-Obrigkeit des Orts bestraft werden sollen; weshalb denn auch bei jeder Untersuchung eines Pferdediebstahls darauf geachtet werden muß, ob der Bestohlene oder seine Leute, oder die Hirten, den Polizei-Begehren zuwider gehandelt haben, damit solchen Falles, gleich nach der Vollstreckung der gegen den Pferdedieb, erkannten Strafe, die Untersuchung ge-

względnie objaśnienia, założonym i względem niego instrukcyja natychmiast przyięta bydz musi. Przydanie obrońcy tu miejsca nie znajduje, a skoro nowych niewypada wyjaśnić czynów, przytoczona przez odwołującego się do tegoż prawnego środka, obrona zapisana tylko będzie do protokołu, a akta odesłane zostaną sędziemu drugiey instancyi.

Względem kradzieży koni, po raz drugi i trzeci popełnioney postępowano będzie według formalności w Ordynaryi kryminalney przepisanych, i stosownie do tego schwytany oddanym zostanie ustanowionym Sdom kryminalnym.

§. 25. Przytrzymany w przypadkach §. 1, 9, 14 i 15 iako podeyrzany, od uwiezienia przez to uwolnić się może, gdy w ilości naywyższey wartości zatrzymanego z nim konia lub koni, gotowā w sądzie słoży kaucyā. W takowym razie puszczoney będzie z zatrzymanym z nim koniem lub koniami, indagacya zaś dalēy będzie prowadzonā przez rekwizycyā sądu miejsca zamieszkania iego.

Nakoniec offręgaia się z iedney/ strony wszelkie władze sądowe, a zatem też i uszkodzeni, skoro zarazem są jurysdycyonaryuszami, iak najmocniēy, aby dostęty do ich wiadomości kradzieży koni nie puszczały bezkarnie i bez ścisłego iēy dochodzenia, gdyż w razie przeciwnym same do indagacyi fiskalney i kary, a według zachodzących okoliczności (Pow. Prawa Krymin. Cz. II, Tyt. 20. §. 6. do inkwizycyi kryminalney pociągnięte zostaną; a drugiey zaś strony offręgaia się także właściciele koni, aby przy puszczeniu koni na trawę wszelka zachowywana była offróżność (ukława z dnia 1. Maja 1803, §. 1. i 9); gdyż w razie okazanego niedbalstwa przez mieszcowā władzę policyjnā bez względu ukaraneni zostaną; dla czego też przy każdēy indagacyi, względem popełnioney kradzieży koni rozpoczęty, na to uwagę zwrócić należy, czyli uszkodzony lub ludzie iego albo pasterze przeciw prawom policyjnym wykroczyli, aby w takowym razie, zaraz po wykonaniu sawyrokowaney przeciw złodzieiowi

gen den Uebertreter des Poligel-Gesetzes verhängt werden kann.

Königsberg, den 28ten September 1803.
Friedrich Wilhelm.
Schrotter. Stein. Schrotter.

Verordnung zur Verhütung der Pferdediebstähle durch Vorbeugungsmittel und Strafen.

Formular

des obrigkeitlichen Attestes zum Verkauf eines Pferdes, ad §. 11. der Verordnung.

Vorzeiger dieses, dem Bauer Peter Kurth aus Pobethen, Amts Grünhoff, welcher seine Fuchsstute, mit einem weißen Stern vor dem Kopf, und einer weißen Stelle am untern Theile des linken Hinterfußes, lang geschwänzt, und sonst ohne Abzeichen, vier Fuß 5 Zoll groß, angeblich 10 Jahr alt, verkaufen will, wird hierdurch attestiret, daß derselbe, als Eigenthümer dieses Pferdes, zum Verkauf desselben befugt sey.

Königliches Domainen-Amt Grünhoff,
den

Müller.

Ober-Amtmann.

(Amtesiegel.)

Gültig zum Verkauf dieses Pferdes auf vier Wochen.

Ober;

Vorzeiger dieses, dem Dienstknecht Christian Falk aus Aweyden bei Königsberg, welchem sein Dienstherr, der unterzeichnete herrschaftliche Pächter Mylius, mit einem ihm gehörigen Rothschimmel-Ballach, lang geschwänzt, ohne weiteres Abzeichen, vier Fuß acht Zoll groß, 9 Jahr alt, zu dem bevorstehenden Pferdemarkt nach Königsberg, zum Verkauf dieses Pferdes schickt, wird hierdurch attestiret, daß derselbe zum Verkauf des bezeichneten Pferdes auf gedachtem Markte, nachher aber nicht, berechtigt sey.

Awenden, den

Mylius,

herrschaftlicher Pächter hieselbst.
(Patrimonial-Gerichts-Siegel.)

kary, indagaewa także przeciw przestępciemu prawa policyjne rozpoczęta być mogła.
Dan w Królewcu dnia 28. Września 1803.

(podp.) Fryderyk Wilhelm.
Schrotter. Stein. Schrotter.

Ustawa względem zapobieżenia kradzieży koni przez środki ostrożności i kary.

W z ó r

według którego urzędowe zaświadczenie do sprzedaży iakowego konia, stosownie do §. 11. niniejszemu ustawy wystawionem być powinno.

Okazicielowi tego, Pietrowi Korth, włościaninowi ze wsi Pobethen, ekonomii Grünhoff, który klacz swą kasztanowatą, z białą gwiazdą na czole i białym znakiem u dołu tylnéj nogi lewéj, z długim ogonem, bez innego szczególnego znaku, cztery stopy, pięć cali wysoką, około 10 lat starą, sprzedać zamýśla, udziela się niniejsze zaświadczenie, iż jako właściciel teyże klaczy do téj sprzedania ma prawo.

Działo się w Król. Urzędzie dominiálnym w Grünhoff dnia

(podp.) Müller, Naddzierzawca.

(pieczęć urzędowa)

Niniejsze zaświadczenie będzie ważnem do sprzedaży wyżéj opisanéj klaczy przez cztery tygodnie, lub:

Okazicielowi tego, Krystyanowi Falk, parobkowi z wsi Aweyden pod Królewczem, którego pan iego, niżej podpisany dzierzawca Mylius, z należącem do tegoż, watachem siwym, z długim ogonem, bez innego szczególnego znaku, cztery stopy 8 cali wysokim, 9 lat małym, na terazniejszy targ koński do Królewca dla sprzedania tegoż konia, posyła, udziela się niniejsze zaświadczenie, iż tenże do sprzedania wyżéj opisanego konia na wspomnianym targu jest upoważnionym, do czego iednak potem już nie będzie miał prawa. Działo się w Aweyden dnia

(pieczęć Sadu Patrimonialnego.)

(podp.) Mylius,
Dzierzawca.

Formular
des Einbringungs-Attestes
ad §. 14.

Vorzeiger dieses, angebl. dem
zu

wird hiermit attestirt, daß derselbe dato mit ei-
nem dunkelbraunen Wallach, Stutzschwarz, sonst
ohne Abzeichen, aus dem Herzogthum Warschau
einpassirt ist.

Grenzzollamt N. N. den
Unterschrift des Grenzzollamts.

(Siegel.)

Vorstehende Verordnung wird hierdurch als
verbindendes Gesetz zur öffentlichen Kenntniß ge-
bracht, und die Justiz-Beörden werden angewie-
sen, sie in allen vorkommenden Fällen zur Anwen-
dung zu bringen.

Posen, den 11ten April 1817.

Königl. Justiz-Organisations-Kommiss-
sarius.

v. Schönemark.

W s ó r
do zaświadczenia względem wprowa-
dzonego z zagranicy konia ad §. 14.

Okazyteliowi tego w
pod samieśskanie swe mieć
miałemu, udziela się niniejsze zaświadcze-
nie, iż na dniu dzisiejszym z wałachem ska-
rogniadym, z rąbitym ogonem, bez innego
szczególnego znaku z do kraju wio-
chał. Działo się na komorsce celny NN dnia
(Pieczęć) Podpis urzędu celnego pogran.

Ustawa powyższa podaje się niniejszemu
jako prawo obowiązujące do powszechny wia-
domości, i zaleca się władzom sądowym, aby
takową do wszystkich zachodzących przypad-
ków zastosowały.

Poznań, dnia 11. Kwiet. 1817.

Król. Organizator Sądownictwa,

de Schönemark,